RECENZE

JIŘÍ MATLACH

BILMURI

KINDA HARD

70 %

UKÁZKA ZDE

MORE THAN HATE

Spotify

Poslouchat v Apple Music

BILMURI MÍŘÍ NA ROCK FOR PEOPLE S DOSUD NEJPOVEDENĚJŠÍMI PÍSNIČKAMI

Bilmuri se po průlomovém American Motor Sports vrací s deskou Kinda Hard, která budí velká očekávání. Johnny Franck znovu sází na osvědčený mix post hardcoru, pop punku a country. Tentokrát ale spíš než posun nabízí další variaci na známý rukopis. Máme tak v rukou vypilovanou nahrávku, na níž se ukazuje v dosud nejlepším světle – nebo už jeho kreativita začíná narážet na své limity?

Projekt Bilmuri stojí a padá na jedné osobě – Johnny Franck je někdejší člen dnes už kultovní metalcorové kapely Attack Attack!. Ta ve své době silně rezonovala scénou a nepřímo položila základy pro celou řadu zásadních projektů současného metalcoru a post hardcoru – vedle Bilmuri třeba i Beartooth. Franck od té doby ušel dlouhou cestu. Pod hlavičkou Bilmuri vydal neuvěřitelné množství materiálu, reálně někde mezi patnácti a dvaceti deskami. A i když se v tom množství dá snadno ztratit, jeho vzestup v posledních letech je nepřehlédnutelný.

Z klubového projektu se stal regulérní tahoun, který objíždí svět po boku jmen jako Sleep Token nebo Bad Omens. Ostatně i české publikum už mělo šanci tenhle růst sledovat zblízka. Od halového O_2 universum přes vyprodané Futurum až po letošní plánovaný návrat na Rock for People. Zlomovým momentem pak bylo loňské album American Motor Sports, které dokonale definovalo jeho současný rukopis: jakési posthardcorové písničkářství s lehkým country nádechem, výraznou melodičností a poppunkovou chytlavostí. To celé neustále pulzující v typickém středněmpém „breakdownovém“ grooveu. Právě rytmika a s ní spojená neúnavná práce bubeníka Joshe Manuela patří k nejvýraznějším poznávacím znakům Bilmuri.

Na novince Kinda Hard na tenhle recept Franck navazuje, jen tentokrát hraje spíš na jistotu. Deska sice funguje, ale navzdory názvu nepůsobí nijak zvlášť tvrdě a celkově se drží osvědčených postupů bez větší snahy o posun. Zatímco dřívější nahrávky ukazovaly Johnnyho experimentování – ať už s EDM prvky (Goblin Hours), nebo lo-fi estetikou (Wet Milk) – Kinda Hard hraje spíš na jistotu. Výraznější posun oproti předchozí tvorbě tu prakticky není. Nechybí typická kombinace country nádechu, posthardcorové energie a extrémně chytlavých refrénů, které pravidelně vybuchují z hutných slok, jenže tentokrát jako by všechno zůstávalo v bezpečně vymezeném prostoru.

Zajímavým kořením jsou alespoň spolupráce. V Always Let You Down hostují A Day to Remember a je ukázkovým průnikem dvou světů, které k sobě mají přirozeně blízko. Právě oni stáli u zrodu takzvaného „easy coru“, balancujícího mezi metalcorem a pop punkem, a jejich spojení s Bilmuri tak dává dokonalý smysl. Výsledkem je jeden z vrcholů celé desky. Naopak Where to Find Me s hostujícími Novelists působí na papíře možná ještě zajímavěji, ale ve výsledku jde spíš o průměrnou skladbu, která z alba nijak výrazně nevyčnívá.

To ale neznamená, že by deska neměla silné momenty. Naopak, Rock bottom, Back, Then nebo především Honest patří k tomu nejlepšímu, co Franck pod jménem Bilmuri kdy napsal. Právě poslední zmiňovaná ukazuje jeho cit pro dynamiku a gradaci v plné síle, než refrén dopadne s razancí, která se okamžitě zařezává pod kůži. Na druhé straně ale stojí skladby, které spíš proplují bez většího dopadu, a některé produkční volby působí spíš samoúčelně než funkčně.

Zklamáním je i omezenější práce s některými dříve výraznými prvky – zejména upozadění typického saxofonu nepůsobí jako nejšťastnější rozhodnutí. Celkový zvuk tím lehce ztrácí na barevnosti a skladby mají tendenci po čase splývat. Kinda Hard tak nakonec vyznívá jako lehce přebujelá post hardcore deska, která příliš neriskuje a místy sklouzává až k přeslazené produkci i songwritingu. Johnny Franck tu sice ukazuje, že jeho instinkt pro chytlavé melodie a fungující refrény zůstává mimořádně silný, zároveň ale naznačuje, že bez dalšího vývoje by se jeho jinak osobitý rukopis mohl začít točit v kruhu.

VERDIKT:

KINDA HARD UKAZUJE, ŽE JOHNNY FRANCK MÁ STÁLE MIMOŘÁDNÝ CIT PRO SILNÉ MELODIE A MOMENTY, KTERÉ SE OKAMŽITĚ ZAKOUSNOU POD KŮŽI. PRÁVĚ TYHLE VRCHOLY ALE ZÁROVEŇ ZVÝRAZŇUJÍ PROBLÉM ZBYTKU DESKY, KTERÁ SE AŽ PŘÍLIŠ DRŽÍ OSVĚDČENÉ ŠABLONY. SKLADBY MAJÍ TENDENCI SPLÝVAT A S KAŽDÝM DALŠÍM POSLECHEM ZTRÁCÍ NA VÝRAZNOSTI I PŘEKVAPIVOSTI. KINDA HARD TAK ZŮSTÁVÁ SOLIDNÍ, MÍSTY VELMI ZÁBAVNOU NAHRÁVKOU, KTERÁ ALE VÍC NEŽ DALŠÍ KROK VPŘED PŘIPOMÍNÁ BEZPEČNÉ PŘEŠLAPOVÁNÍ NA MÍSTĚ.

Spotify

Poslouchat v Apple Music